

Pál apostolnak a galátziabeliekhez írt levele

1.

1. Pál, apostol (nem emberektől, sem nem ember által, hanem Jézus Krisztus által és az Atya Isten által, a ki feltámasztotta őt a halálból);

Csel. 2,24., Csel. 2,32.

2. És a velem levő összes atyafiak, Galátzia gyülekezeteinek:

3. Kegyelem néktek és békeség az Atya Istentől, és a mi Urunk Jézus Krisztustól,

1 Kor. 1,3.

4. A ki adta önmagát a mi bűneinkért hogy kiszabadítson minket e jelenvaló gonosz világból, az Istennek és a mi Atyánknak akarata szerint.

Gal. 2,20., Tit. 2,14.

5. A kinek dicsőség örökkön örökké! Ámen.

6. Csodálkozom, hogy Attól, a ki titeket Krisztus kegyelme által elhívott, ily hamar más evangéliomra hajlotok.

7. Holott nincs más; de némelyek zavarnak titeket, és el akarják ferdíteni a Krisztus evangéliomát.

Csel. 15,1.

8. De ha szinte mi, avagy mennyből való angyal hirdetne is néktek valamit azon kívül, a mit néktek hirdettünk, legyen átok.

1 Kor. 2,2., 1 Kor. 15,3., 1 Kor. 16,22.

9. A mint előbb mondtuk, most is ismét mondom: Ha valaki néktek hirdet valamit azon kívül, a mit elfogadtatok, átok legyen.

10. Mert most embereknek engedek-é, avagy az Istennek? Vagy embereknek igyekezem-é tetszeni? Bizonyára, ha még embereknek igyekezném tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék.

1 Thess. 2,4.

11. Tudtotokra adom pedig atyámfiai, hogy az az evangéliom, melyet én hirdettem, nem ember szerint való;

1 Kor. 15,1., 1 Kor. 15,3.

12. Mert én sem embertől vettem azt, sem nem tanítottak arra, hanem a Jézus Krisztus kijelentése által.

13. Mert hallottátok, mint forgolódtam én egykor a zsidóságban, hogy én felette igen háborgattam az Isten anyaszentegyházát, és pusztítottam azt.

Csel. 9,1., Csel. 9,2.

14. És felülmultam a zsidóságban nemzetembeli sok kortársamat, szerfelett rajongván atyai hagyományaimért.

Fil. 3,5., Fil. 3,6.

15. De mikor az Istennek tetszett, ki elválasztott engem az én anyám méhétől fogva és elhívott az ő kegyelme által,

Csel. 9,15., Jer. 1,5.

16. Hogy kijelentse az ő Fiát én bennem, hogy hirdessem őt a pogányok között: azonnal nem tanácskoztam testtel és vérrel,

Csel. 9,5., Csel. 9,15.

17. Sem nem mentem Jeruzsálembe az előttem való apostolokhoz, hanem elmentem Arábiába, és ismét visszatértem Damaskusba.

Csel. 9,8., Csel. 9,20.

18. Azután három esztendő mulva fölmentem Jeruzsálembe, hogy Pétert meglátogassam, és nála maradtam tizenöt napig.

Csel. 9,26.

19. Az apostolok közül pedig mászt nem láttam, hanem csak Jakabot, az Úr atyjafiát.

20. A miket pedig néktek írok, ímé Isten előtt mondom, hogy nem hazudom.

21. Azután mentem Siriának és Ciliciának tartományaiba.

Csel. 9,30.

22. Ismeretlen valék pedig személyesen a Júdeában levő keresztyén gyülekezetek előtt;

23. Hanem csak hallották, hogy: A ki minket üldözött egykor, most hirdeti azt a hitet, a melyet egykor pusztított.

24. És dicsőítették bennem az Istent.

2.

1. Azután tizennégy esztendő múlva ismét fölmentem Jeruzsálembe Barnabással együtt, elvivén Titust is.

Csel. 15,2.

2. Fölmentem pedig kijelentés következtében és eléjük adtam az evangéliomot, melyet hirdetek a pogányok között, de külön a tekintélyeseknek, hogy valami módon hiába ne fussak, avagy ne futottam légyen.

3. De még a velem levő Titus sem készszerítettett a körülmetélkedésre, noha görög vala,

4. Tudniillik a belopózkodott hamis atyafiakért, a kik alattomban közénk jöttek, hogy kikémleljék a mi szabadságunkat, melylyel bírunk a Krisztus Jézusban, hogy minket szolgálkká tegyenek:

Csel. 15,24.

5. Kiknek egy pillanatra sem adtuk meg magunkat, hogy az evangéliom igazsága megmaradjon számotokra.

6. A tekintélyesektől pedig, (bárminők valának régen, azzal nem törődöm; Isten nem nézi az embernek személyét: mert velem a tekintélyesek semmit sem közöltek;

5 Móz. 10,17.

7. Sőt ellenkezőleg, mikor látták, hogy én reám van bízva a körülmetéletlenség evangélioma, mint Péterre a körülmetelésé;

Csel. 9,15.

8. (Mert a ki erős volt Péterben a körülmetélkedés apostolságára, bennem is erős volt a pogányok között).

Róm. 15,18., Róm. 15,19.

9. És elismervén a nékem adatott kegyelmet, Jakab és Kéfás, meg János, kik oszlopokul tekintetnek, bajtársi jobbukat nyujták nékem és Barnabásnak, hogy mi a pogányok között, ők pedig a körülmetélés között prédikáljunk:

10. Csakhogy a szegényekről megemlékezzünk; a mit is én igyekeztem megcselekedni.

11. Mikor pedig Péter Antiókhiaiba jött, szemtől szembe ellene állottam, mivel panasz volt reá.

12. Mert mielőtt némelyek oda jöttek Jakabtól, a pogányokkal együtt evett; mikor pedig oda jöttek, félrevonult és elkülönítette magát, félvén a körülmetélkedésből valóktól.

13. És vele képmutatóskodtak a többi zsidók is, úgy hogy Barnabás szintén elcsábítottatott az ő tettetésök által.

14. De mikor láttam, hogy nem egyenesen járnak az evangéliom igazságához képest, mondék Péternek mindnyájok előtt: Ha te zsidó létedre pogány módra élsz és nem zsidó módra, miként kényszerítetted a pogányokat, hogy zsidó módra éljenek?

15. Mi, természet szerint zsidók és nem pogányok közül való bűnösök,

16. Tudván azt, hogy az ember nem igazul meg a törvény cselekedeteiből, hanem a Jézus Krisztusban való hit által, mi is Krisztus Jézusban hittünk, hogy megigazuljunk a Krisztusban való hitből és nem a törvény cselekedeteiből; Mivel a törvény cselekedeteiből nem igazul meg egy test sem.

Róm. 3,20., Róm. 3,28.

17. Ha pedig a Krisztusban keresvén a megigazulást, mimagunk is bűnösnek találtatunk, avagy Krisztus bűnnek szolgálja-é? Távol legyen.

18. Mert, ha a miket elrontottam, azokat ismét fölépítem, önmagamat teszem bűnössé.

19. Mert én a törvény által meghaltam a törvénynek, hogy Istennek éljek.

Róm. 6,11., Róm. 6,14.

20. Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; a mely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, a ki szeretett engem és önmagát adta érettem.

Eféz. 5,2.

21. Nem törölöm el az Isten kegyelmét; mert ha a törvény által van az igazság, tehát Krisztus ok nélkül halt meg.

Gal. 5,4., Róm. 4,14.

3.

1. Óh balgatag Galátziabeliek, kicsoda ígézett meg titeket, hogy ne engedelmeskedjete az igazságnak, kiknek szemei előtt a Jézus Krisztus úgy íratott le, mintha ti köztetek feszítettet volna meg?
2. Csak azt akarom megtudni tőletek: a törvény cselekedeteiből kaptátok-é a Lelket, avagy a hit hallásából?
Csel. 10,44.
3. Ennyire esztelenek vagytok? A mit Lélekben kezdtetek el, most testben fejeznétek be?
4. Annyit szenvedtetek hiába? ha ugyan hiába.
5. Annakokáért, a ki a Lelket szolgáltatja néktek, és hatalmas dolgokat művel bennetek, a törvény cselekedeteiből, vagy a hit hallásából cselekeszi-é?
6. Miképen Ábrahám hitt az Istennek, és tulajdonított neki igazságnak.
1 Móz. 15,6., Róm. 4,3.
7. Értsétek meg tehát, hogy a kik hitből vannak, azok az Ábrahám fiai.
Róm. 4,11., Róm. 4,12., Róm. 4,16.
8. Előre látván pedig az Írás, hogy Isten hitből fogja megigazítani a pogányokat, eleve hirdette Ábrahámnak, hogy: Te benned fognak megáldatni minden népek.
1 Móz. 12,3.
9. Ekként a hitből valók áldatnak meg a hívő Ábrahámmal.
10. Mert a kik törvény cselekedeteiből vannak, átok alatt vannak; minthogy meg van írva: Átkozott minden, a ki meg nem marad mindazokban, a mik megirattak a törvény könyvében, hogy azokat cselekedje.
5 Móz. 27,26.
11. Hogy pedig a törvény által senki sem igazul meg Isten előtt, nyilvánvaló, mert az igaz ember hitből él.
Hab. 2,4., Róm. 1,17.
12. A törvény pedig nincs hitből, hanem a mely ember cselekeszi azokat, élni fog azok által.
3 Móz. 18,5.
13. Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká levén érettünk; mert meg van írva: Átkozott minden, a ki fán függ:
2 Kor. 5,21., 5 Móz. 21,23.
14. Hogy az Ábrahám áldása Krisztus Jézusban legyen a pogányokon, hogy a Lélek ígését elnyerjük hit által.
Csel. 19,2., Csel. 19,5., Csel. 19,6.
15. Atyámiai! ember szerint szólok. Lám az embernek megerősített testámentomát senki erőtelenné nem teszi, sem ahhoz hozzá nem ád.
Zsid. 9,17.
16. Az ígérete pedig Ábrahámnak adattak és az ő magvának. Nem mondja: És a magvaknak, mint sokról; hanem mint egyről. És a te magodnak, a ki a Krisztus.
17. Ezt mondom pedig, hogy a kötést, melyet Isten először megerősített a Krisztusra nézve, a négyszázharmincz esztendő múltán keletkezett törvény nem teszi erőtelenné, hogy megsemmisítse az ígérést.
18. Mert ha törvényből van az örökség, akkor többé nem ígéretből; Ábrahámnak pedig ígélet által ajándékozta azt az Isten.
Róm. 4,13., Róm. 4,14.
19. Micsoda tehát a törvény? A bűnök okáért adatott, a míg eljő a Mag, a kinek tétetett az ígélet: rendeltetvén angyalok által, közben járó kezében.
20. A közbenjáró pedig nem egyé, Isten ellenben egy.
21. A törvény tehát az Isten ígéretei ellen van-é? Távol legyen! Mert ha olyan törvény adatott volna, a mely képes megeleveníteni, valóban a törvényből volna az igazság.
Róm. 8,2., Róm. 8,3.
22. De az Írás mindent bűn alá rekesztett, hogy az ígélet Jézus Krisztusban való hitből adassék a hívőknek.
23. Minekelőtte pedig eljött a hit, törvény alatt őriztettünk, egybezárva az eljövendő hit kinyilatkoztatásáig.
24. Ekként a törvény Krisztusra vezérlő mesterünké lett, hogy hitből igazuljunk meg.
Róm. 10,4.
25. De minekutána eljött a hit, nem vagyunk többé a vezérlő mester alatt.
26. Mert mindnyájan Isten fiai vagytok a Krisztus Jézusban való hit által.
Ján. 1,12.
27. Mert a kik Krisztusba keresztelkedtetek meg, Krisztust öltöztetek fel.

28. Nincs zsidó, sem görög; nincs szolga, sem szabad; nincs férfi, sem nő; mert ti mindnyájan egyek vagytok a Krisztus Jézusban.

29. Ha pedig Krisztuséi vagytok, tehát az Ábrahám magva vagytok, és ígélet szerint örökösök.

4.

1. Mondom pedig, hogy a meddig az örökös kiskorú, semmiben sem különbözik a szolgától, jóllehet ura mindennek;

2. Hanem gyámok és gondviselők alatt van az atyjától rendelt ideig.

3. Azonképen mi is, mikor kiskorúak valánk, a világ elemei alá voltunk vettelve szolgaként:

4. Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az ő Fiát, a ki asszonytól lett, a ki törvény alatt lett,

5. Hogy a törvény alatt levőket megváltsa, hogy elnyerjük a fiúságot.

Ján. 1,12.

6. Minthogy pedig fiak vagytok, kibocsátotta az Isten az ő Fiának Lelkét a ti szíveitekbe, ki ezt kiáltja: Abba, Atya!

Róm. 8,15.

7. Azért nem vagy többé szolga, hanem fiú; ha pedig fiú, Istennek örököse is Krisztus által.

Róm. 8,16., Róm. 8,17.

8. Ámde akkor, mikor még nem ismertétek az Istent, azoknak szolgáltatok, a mik természet szerint nem istenek;

1 Kor. 12,2.

9. Most azonban, hogy megismertétek az Istent, sőt hogy megismert titeket az Isten, miként tértek vissza ismét az erőtelen és gyarló elemekhez, a melyeknek megint újból szolgálni akartok?

10. Megtartjátok a napokat és hónapokat és időket, meg az esztendőket.

2 Móz. 23,12., 2 Móz. 23,14., Zsolt. 81,4., Zsolt. 81,5., 3 Móz. 25,4., 3 Móz. 25,11.

11. Féltetek titeket, hogy hiába fáradoztam körültek.

12. Legyetek olyanok, mint én; mert én is olyanná lettem, mint ti: atyámfiái, kérlek titeket, semmivel sem bántottatok meg engem.

13. Tudjátok pedig, hogy testem erőtelensége miatt hirdetem néktek az evangéliomot először.

14. És megkísértetvén testemben, nem vetettetek meg, sem nem útáltatok meg engem, hanem úgy fogadtatok, mint Istennek angyalát, mint Krisztus Jézust.

15. Hová lőn tehát a ti boldogságotok? Mert bizonyoságot teszek néktek, hogy ti, ha lehetséges volt volna, szemeiteket kivájnán, nékem adtátok volna.

16. Tehát ellenségetek lettem-é, megmondván néktek az igazat?

17. Nem szépen buzgolkodnak érettetek, sőt minket ki akarnak rekesztetni, hogy mellettök buzgolkodjatok.

18. Szép dolog pedig fáradozni a jóban mindenkor, és nem csupán akkor, ha köztetek vagytok.

19. Gyermekeim! kiket ismét fájdalommal szülök, míglen kiábrázolódik bennetek Krisztus.

20. Szeretnék pedig most köztetek jelen lenni és változtatni a hangomon; mert bizonytalanságban vagyok felőletek.

21. Mondjátok meg nékem, kik a törvény alatt akartok lenni: nem halljátok-é a törvényt?

22. Mert meg van írva, hogy Ábrahámnak két fia volt; egyik a szolgától, és a másik szabadostól.

1 Móz. 16,15., 1 Móz. 21,2.

23. De a szolgálótól való test szerint született; a szabadostól való pedig az ígélet által.

24. Ezek mást példáznak: mert azok az asszonyok a két szövetség, az egyik a Sinai hegyről való, szolgálásra szülő, ez Hágár,

25. Mert Hágár a Sinai hegy Arábiában, hasonlatos pedig a mostani Jeruzsálemhez, nevezetesen fiaival együtt szolgál.

26. De a magasságos Jeruzsálem szabad, ez mindnyájunknak anyja,

27. Mert meg van írva: Ujjongj te meddő, ki nem szülsz; vígadozzál és kiálts, ki nem vajudol; mert sokkal több az elhagyottnak magzatja, mint a kinek férje vagyon.

Ésa. 54,1.

28. Mi pedig, atyámfiái, Izsák szerint, ígéletnek gyermekei vagyunk.

29. De valamint akkor a test szerint született üldözte a Lélek szerint valót, úgy most is.
30. De mit mond az Írás? Űzd ki a szolgálót és az ő fiát; mert a szolgáló fia nem örököl a szabad nő fiával.
1 Móz. 21,10., 1 Móz. 21,12.
31. Annakokáért, atyámfiai, nem vagyunk a szolgáló fiai, hanem a szabadoséi.
- 5.
1. Annakokáért a szabadságban, melyre minket Krisztus megszabadított, álljatok meg, és ne kötelezzétek meg ismét magatokat szolgaságnak igájával.
2. Ímé, én Pál mondom néktek, hogy ha körülméltetek, Krisztus néktek semmit sem használ.
3. Bizonyoságot teszek pedig ismét minden embernek, a ki körülméltedik, hogy köteles az egész törvényt megtartani.
4. Elszakadtatok Krisztustól, a kik a törvény által akartok megigazulni, a kegyelemből kiestetek.
5. Mert mi a Lélek által, hitből várjuk az igazság reménységét.
6. Mert Krisztus Jézusban sem a körülméltetés nem ér semmit, sem a körülméltetlenség, hanem a szeretet által munkálkodó hit.
Kol. 3,11., Jak. 2,17., Jak. 2,18.
7. Jól futottatok; kicsoda gátolt meg titeket, hogy ne engedelmeskedjétek az igazságnak?
8. Ez a hitetés nem attól van, a ki titeket hív.
Gal. 1,6.
9. Kis kovász az egész tésztát megkeleszti.
1 Kor. 5,6.
10. Bizodalmam van az Úrban ti hozzátok, hogy más értelemben nem lesztok; de a ki titeket megzavar, elveszi az ítéletet, bárki legyen.
Mát. 16,6., Mát. 16,7.
11. Én pedig atyámfiai, ha még a körülméltést hirdetem, miért üldöztetem mégis? Akkor eltöröltetett a kereszt botránja.
1 Kor. 1,23.
12. Bárcsak ki is metszelnék magukat, a kik titeket bujtogatnak.
13. Mert ti szabadságra hivatottok atyámfiai; csakhogy a szabadság ürügye ne legyen a testnek, sőt szeretettel szolgáljatok egymásnak.
1 Pét. 2,16.
14. Mert az egész törvény ez egy ígében teljeseedik be: Szeresd felebarátodat, mint magadat.
Mát. 22,39.
15. Ha pedig egymást marjátok és faljátok, vigyázzatok, hogy egymást fel ne emészszétek.
2 Kor. 12,20.
16. Mondom pedig, Lélek szerint járjatok, és a testnek kívánságát véghez ne vigyétek.
Róm. 6,12., 1 Pét. 2,11.
17. Mert a test a lélek ellen törekedik, a lélek pedig a test ellen; ezek pedig egymással ellenkeznek, hogy ne azokat cselekedjétek, a miket akartok.
Róm. 7,17., Róm. 7,23., Róm. 7,25.
18. Ha azonban a Lélektől vezéreltetek, nem vagytok a törvény alatt.
Gal. 5,22., Gal. 5,23.
19. A testnek cselekedetei pedig nyilvánvalóak, melyek ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás.
Kol. 3,5., Kol. 3,6.
20. Bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, versengések, gyűlölködések, harag, patvarkodások, visszavonások, pártütések,
21. Irigységek, gyilkosságok, részegségek, dobozódások és ezekhez hasonlók: melyekről előre mondom néktek, a miképen már ezelőtt is mondtam, hogy a kik ilyeneket cselekesznek, Isten országának örökösei nem lesznek.
1 Kor. 6,9., 1 Kor. 6,10., Eféz. 5,5.
22. De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.
23. Az ilyenek ellen nincs törvény.

1 Tim. 1,9., 1 Tim. 1,10.

24. A kik pedig Krisztuséi, a testet megfeszítették indulataival és kívánságaival együtt.

Róm. 6,6.

25. Ha Lélek szerint élünk, Lélek szerint is járjunk.

Róm. 8,5.

26. Ne legyünk hiú dicsőség kívánók, egymást ingerlők, egymásra irigykedők.

Fil. 2,3.

6.

1. Atyámfiai, még ha előfogja is az embert valami bűn, ti lelkiek, igazítsátok útba az olyant szelídségnek lelkével, ügyelvén magadra, hogy meg ne kísértessél te magad is.

Mát. 18,15., Mát. 18,17., Róm. 14,1.

2. Egymás terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét.

Ján. 13,34.

3. Mert ha valaki azt véli, hogy ő valami, holott semmi, önmagát csalja meg.

4. Minden ember pedig az ő maga cselekedetét vizsgálja meg, és akkor csakis önmagára nézve lesz dicsekedése és nem másra nézve.

5. Mert kiki a maga terhét hordozza.

2 Kor. 5,10.

6. A ki pedig az ígére taníttatik, közölje minden javát tanítójával.

1 Kor. 9,7., 1 Kor. 9,14.

7. Ne tévelyegjétek, Isten nem csúfoltatik meg; mert a mit vet az ember, azt aratádjia is.

8. Mert a ki vet az ő testének, a testből arat veszedelmet; a ki pedig vet a léleknek, a lélekből arat örök életet.

9. A jótéteményben pedig meg ne restüljünk, mert a maga idejében aratunk, ha el nem lankadunk.

2 Thess. 3,13.

10. Annakokáért míg időnk van, cselekedjünk jót mindenekkel, kiváltképen pedig a mi hitünknek cselédeivel.

1 Tim. 5,8.

11. Látjátok, mekkora betűkkel írok néktek a saját kezemmel!

12. A kik testre szépek szeretnének lenni, azok kényszerítenek titeket a körülmetélkedésre; csak azért, hogy a Krisztus keresztiért ne üldöztessenek.

13. Mert magok a körülmetélkedettek sem tartják meg a törvényt; hanem azért akarják, hogy ti körülmetélkedjétek, hogy a ti testetekkel dicsekedjenek.

14. Nékem pedig ne legyen másban dicsekedésem, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztiében, a ki által nékem megfeszítettett a világ, és én is a világnak.

1 Kor. 1,31., 1 Kor. 1,2.

15. Mert Krisztus Jézusban sem a körülmetélkedés, sem a körülmetéletlenség nem használ semmit, hanem az új teremtés.

Gal. 5,6., Róm. 6,4.

16. És a kik e szabály szerint élnek, békesség és irgalmasság azokon, és az Istennek Izráélén.

17. Ennekutána senki nékem bántásomra ne legyen; mert én az Úr Jézusnak bélyegeit hordozom az én testemben.

2 Kor. 4,10., 2 Kor. 4,11.

18. A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen a ti lelketekkel atyámfiai! Ámen.

2 Tim. 4,22.